

търпѣватъ несполука, отъ часть поради хитростѣта на нѣкои граждани, които не искатъ да прѣдаватъ имота си на общината, отъ часть поради завистѣта на старитѣ жени къмъ по-младитѣ.

Главниятъ интересъ на поета е съсредоточенъ въ общността на имота и на женитѣ. Праксагора описва на мжжа си Белпира съ увлѣкателни образи бждещата уредба; въ нея ще се обяватъ за държавни всички производителни и потрѣбителни сръдства, „за да бжде всичко общо на всинца, всѣки да има дѣлъ отъ всичко, да живѣе всѣки отъ общото благо“. „Най-напрѣдъ, казва Праксагора, ще направя обща земята, паритѣ и другитѣ имоти, които притежаватъ гражданиѣ. Отъ общото съкровищение, женитѣ, ще хранимъ и обичаме васъ, мжжетѣ; ще го управляваме грижливо и пестовно и ще даваме смѣтка за всичко. Никой не ще извърши прѣстѣпление отъ бѣднотъ, тъй като всички ще иматъ всичко: хлѣбъ, млинове, зеленчукъ, месо, риба, облѣкло, вино, вѣнци, стафиди“. Кой обаче ще работи въ новото общество? Пакъ бѣднитѣ роби! „Поле-то, казва Праксагора на мжжа си — ще обработватъ робитѣ. За тебе остава само една работа: когато падне сѣнка да се накитишъ и да идешъ на пиръ“. Както се вижда, тия застѣпници на принципитѣ — свобода и равенство, не мислятъ, че и робитѣ сж хора, ами пасятъ свободно на ливадата, наторена съ чуждъ трудъ. За тѣхъ държавата нѣма друга задача, освѣнъ да храни и пои гражданиѣ си. На трибуната се туряли кани, шишета и бѣчви съ вино; на площада се раздаватъ по жребие мѣстата въ го-